

Zamanın Dili

– HayrettinYazcı · 22 Eylül 2009

Başımız da gezdirirken dünyayı,
Şimdi hüzün bastı dağı, ovayı,
Bilmem, ne gün olur bize balayı,
Şimdi bilinmezde kaldım kimsesiz,
İçime akarım hep sessiz sesiz...

Düştüm bir güzelin siyah teline,
Kapıldım,giderim azgın seline,
Rezil oldum elalemin diline!
Kareylemez bağlasam da karalar,
Kabuk tutmaz bu zamanda yaralar...

Her zamanın meğer,varmış bir dili,
Hangi zamandayım,söyle sevgili?
Hem gözleri bağlar,hem bağlar eli!
Nasıl düştüm böyle,bir hayırsıza,
Yılan bile değmezmiş susuza...

Rahmet okur geçmişimize yılan,
Zamanımı kuşatınca bir yalan!
Biraz da diyorlar gel sen oyalan,
Oyalandım,oyuncağım kırıldı,
Beklemekten,bak,yüreğim yarıldı!...

Sanırlar gönlümüz dünden alışık,
Bilmezler,sevdanın yolu dolaşık,
Yollarda,yoruldu onlarca aşık,
Dönüpte geriye soran oldu mu,
Bilmem,menziline eren oldu mu?...

Yine yollardayım,yalın-yapıldak,
Nasıl savrulursa,bir kuru yaprak,
İçimden nehirler geçer,yakarak!
Sizin gördüğünüz,bir avuç küldür,
Ağrıları dindirecek ölümdür!...